

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 2.12.2015
COM(2015) 594 final

2015/0274 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 1999/31/ES o odlaganju odpadkov na odlagališčih

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1 Splošno ozadje

Gospodarstvo Unije trenutno izgublja znatno količino potencialnih sekundarnih surovin, ki jih je mogoče najti v tokovih odpadkov. V letu 2013 je v EU skupaj nastalo približno 2,5 milijarde ton odpadkov, od tega 1,6 milijarde ton odpadkov ni bilo ponovno uporabljenih ali recikliranih in so zato za evropsko gospodarstvo izgubljeni. Ocenjuje se, da bi bilo mogoče reciklirati ali ponovno uporabiti dodatnih 600 milijonov ton odpadkov. Od celotne količine komunalnih odpadkov, nastalih v Uniji, je bil recikliran samo majhen delež (43 %), medtem ko je bil preostanek odložen na odlagališčih (31 %) ali sežgan (26 %). Unija s tem iz rok izpušča pomembne priložnosti za izboljšanje učinkovitosti rabe virov in vzpostavitev bolj krožnega gospodarstva.

Na področju ravnanja z odpadki se Komisija sooča tudi z velikimi razlikami med državami članicami. Leta 2011 je šest držav članic na odlagališča odložilo manj kot 3 % svojih komunalnih odpadkov, medtem ko je bil ta delež v 18 državah večji kot 50 %, v nekaterih pa je celo presegal 90 %. To neenakost je nujno treba odpraviti.

Predlogi sprememb Direktive 2008/98/ES o odpadkih¹, Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži², Direktive 1999/31/ES o odlaganju odpadkov na odlagališčih³, Direktive 2000/53/ES o izrabljenih vozilih⁴, Direktive 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih⁵ ter Direktive 2012/19/EU o odpadni električni in elektronski opremi⁶ so del svežnja ukrepov za krožno gospodarstvo, ki vključuje tudi sporočilo Komisije z naslovom „Zaprtje zanke – akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo“.

1.2 Razlogi za predlog in njegovi cilji

Nedavna gibanja kažejo, da je mogoč nadaljnji napredek glede učinkovite rabe virov in da lahko ima velike gospodarske, okoljske in družbene koristi. Spreminjanje odpadkov v vir je bistvenega pomena za povečanje učinkovitosti rabe virov in zaprtje zanke v krožnem gospodarstvu.

Pravno zavezujoči cilji so ključno gonilo za izboljšanje praks ravnanja z odpadki, spodbujanje inovacij in recikliranja, omejevanje odlaganja na odlagališča ter ustvarjanje spodbud, s katerimi bi bilo mogoče spremeniti ravnanje potrošnikov. Krepitev politike o odpadkih ima lahko pomembne koristi: trajnostno rast in ustvarjanje novih delovnih mest, manjše emisije toplogrednih plinov, neposredne prihranke zaradi boljših praks ravnanja z odpadki in bolj zdravo okolje.

¹ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L 365, 31.12.1994, str. 10).

³ Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L 182, 16.7.1999, str. 1).

⁴ Direktiva 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih (UL L 269, 21.10.2000, str. 34–43).

⁵ Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L 266, 26.9.2006, str. 1–14).

⁶ Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L 197, 24.7.2012, str. 38–71).

Ta predlog za spremembo Direktive 2008/98/ES je odziv na pravno obveznost pregleda ciljev za ravnanje z odpadki iz navedene direktive. Predlogi, ki tvorijo del svežnja o krožnem gospodarstvu in spreminjajo šest zgoraj navedenih direktiv, deloma temeljijo na predlogu, ki ga je Komisija predstavila julija 2014 in ga nato umaknila decembra 2014. So v skladu s cilji časovnega okvira za učinkovito rabo virov⁷ in sedmim okoljskim akcijskim programom⁸ ter vključujejo dosledno izvajanje hierarhije ravnanja z odpadki⁹ v vseh državah članicah, zmanjšanje absolutne količine nastalih odpadkov in količine nastalih odpadkov na prebivalca, zagotavljanje visokokakovostnega recikliranja in uporabo recikliranih odpadkov kot pomembnega, zanesljivega vira surovin v Uniji. Prispevajo tudi k izvajanju pobude EU za surovine¹⁰ in obravnavajo potrebo po preprečevanju nastajanja živilskih odpadkov. Poleg tega ti predlogi v vseh šestih direktivah poenostavljajo zahteve za poročanje.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

2.1 Študije

V predlogih in priloženi oceni učinka so ocenjeni tehnološki in socialno-ekonomski vidiki ter vidiki stroškovne učinkovitosti izvajanja in nadaljnjega razvoja zakonodaje EU o odpadkih. Pripravljen je bil dodatek k oceni učinka z analizo možnih učinkov in dodatnih različic glavnih možnosti politike, opredeljenih v oceni učinka.

2.2 Notranje posvetovanje

Znotraj Komisije je pripravo zakonodajnih predlogov spremljala usmerjevalna skupina za oceno učinka, ki so jo sestavljale različne službe Komisije (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC in ESTAT).

2.3 Zunanje posvetovanje

Komisija je sestavila okvirni seznam vprašanj, ki jih je treba rešiti, prvi razgovori s ključnimi deležniki pa so se začeli februarja 2013. Junija 2013 se je začelo spletno javno posvetovanje v skladu z minimalnimi standardi za posvetovanja, končalo pa se je septembra 2013. Predloženih je bilo 670 odgovorov, ki so izražali veliko zaskrbljenost javnosti nad stanjem v zvezi z ravnanjem z odpadki v EU in velika pričakovanja glede ukrepov EU na tem področju. Od junija do septembra 2015 je potekalo posebno posvetovanje med državami članicami ter širše posvetovanje o krožnem gospodarstvu.

2.4 Ocena učinka

Skupaj s predlogom, sprejetim julija 2014¹¹, sta bila objavljena poročilo o oceni učinka in povzetek. Ocena učinka, ki ostaja glavna analitična podlaga za revidirane zakonodajne predloge, ocenjuje glavne okoljske, socialne in ekonomske učinke različnih možnosti politike za izboljšanje ravnanja z odpadki v EU. Presodijo se tudi različne ravni ciljev, ki se primerjajo z „osnovnim scenarijem“, da se lahko opredelijo najprimernejši instrumenti in cilji ter hkrati zagotovijo čim nižji stroški in čim večje koristi.

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“ (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

⁹ V skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki ima prednost preprečevanje, sledijo ponovna uporaba, recikliranje pred energijsko predelavo in odstranjevanje, ki vključuje odlaganje na odlagališča in sežiganje brez energijske predelave.

¹⁰ COM(2008) 699 in COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

Odbor Komisije za oceno učinka je 8. aprila 2014 izdal pozitivno mnenje o oceni učinka in predložil številna priporočila za dopolnitev poročila. Zaprošil je za dodatno pojasnitev opredelitve težave in potrebe po novih srednjeročnih ciljih, krepitev argumentov v prid prepovedi odlaganja na odlagališča z vidika subsidiarnosti in sorazmernosti in v prid enotnim ciljem za vse države članice ter podrobnejšo razlago o tem, kako je v predlogu upoštevana različna uspešnost držav članic.

Na podlagi ocene učinka je bilo ugotovljeno, da bi kombinacija različnih možnosti zagotovila naslednje koristi:

- zmanjšanje upravnega bremena, zlasti za male ustanove ali podjetja, poenostavitev in izboljšanje izvajanja, vključno z ohranitvijo ciljev, ki ustrezajo svojemu namenu;
- ustvarjanje novih delovnih mest – do leta 2035 bi lahko ustvarili več kot 170 000 neposrednih delovnih mest, večino katerih ne bi bilo mogoče preseliti iz EU;
- zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (TGP) – med letoma 2015 in 2035 bi lahko preprečili več kot 600 milijonov ton TGP;
- pozitivni učinki na konkurenčnost sektorjev EU za ravnanje z odpadki in recikliranje ter na proizvodni sektor EU (boljše sheme razširjene odgovornosti proizvajalca, manjša tveganja, povezana z dostopom do surovin);
- gospodarstvo EU bi lahko uporabilo sekundarne surovine, kar bi zmanjšalo odvisnost EU od uvoženih surovin.

Skupaj z zakonodajnim predlogom je bilo izdano tudi analitično obvestilo kot dodatek k oceni učinka. V njem so analizirane številne dodatne možnosti in različice, s katerimi bi se bolje upoštevala različna izhodišča posameznih držav članic.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1 Povzetek predlaganih ukrepov

Glavni elementi predlogov za spremembo zakonodaje EU o odpadkih so:

- uskladitev opredelitev pojmov;
- povišanje cilja priprave komunalnih odpadkov za ponovno uporabo in recikliranje na 65 % do leta 2030;
- povišanje ciljev priprave odpadne embalaže za ponovno uporabo in recikliranje ter poenostavitev sklopa ciljev;
- postopna omejitev odlaganja komunalnih odpadkov na odlagališča na 10 % do leta 2030;
- večja harmonizacija in poenostavitev pravnega okvira za stranske proizvode in prenehanje statusa odpadka;
- novi ukrepi za spodbujanje preprečevanja odpadkov, vključno z živilskimi odpadki, in njihovo ponovno uporabo;
- uvedba minimalnih operativnih pogojev za razširjeno odgovornost proizvajalca;
- uvedba sistema zgodnjega opozarjanja za spremljanje izpolnjevanja ciljev recikliranja;
- poenostavitev in racionalizacija obveznosti poročanja;
- uskladitev s členoma 290 in 291 PDEU o delegiranih in izvedbenih aktih.

3.2 Pravna podlaga in pravica do ukrepanja

S to direktivo se spremeni šest direktiv, ki obravnavajo ravnanje z različnimi vrstami odpadkov. Predlogi za spremembo Direktive 2008/98/ES, Direktive 1999/31/ES, Direktive 2000/53/ES, Direktive 2006/66/ES in Direktive 2012/19/EU temeljijo na členu 192(1) PDEU, predlog za spremembo Direktive 94/62/ES pa na členu 114 PDEU.

Člen 11(2) Direktive 2008/98/ES določa, da se priprava za ponovno uporabo in recikliranje odpadkov iz gospodinjstev in podobnih odpadkov povečata na najmanj 50 % ter da se priprava za ponovno uporabo, recikliranje in materialno predelavo nenevarnih gradbenih odpadkov in odpadkov iz rušenja objektov povečajo na najmanj 70 % do leta 2020. Komisija je morala v skladu s členom 11(4) najpozneje do 31. decembra 2014 pregledati navedene cilje, da bi jih po potrebi okrepila in preučila možnost določitve ciljev za druge tokove odpadkov ob upoštevanju zadevnih okoljskih, gospodarskih in družbenih učinkov določitve ciljev. V skladu s členom 9(c) je morala Komisija do konca leta 2014 na podlagi najboljših razpoložljivih praks določiti cilje preprečevanja nastajanja odpadkov in prekinitve njihove povezave z gospodarsko rastjo za leto 2020, vključno, če bi bilo potrebno, z revizijo kazalnikov iz člena 29(4). Nazadnje je morala Komisija v skladu s členom 37(4) v prvem poročilu, ki je moralo biti pripravljeno do 12. decembra 2014, oceniti več ukrepov, vključno z odgovornostjo proizvajalca za posebne tokove odpadkov, cilje, kazalnike in ukrepe za recikliranje, pa tudi postopke materialne in energijske predelave, ki bi lahko prispevali k učinkovitejšemu izpolnjevanju ciljev iz členov 1 in 4.

Člen 5(2) Direktive 1999/31/ES določa tri cilje za preusmeritev biorazgradljivih komunalnih odpadkov z odlagališč in prepoveduje odlaganje določenih odpadkov na odlagališča. Države članice morajo izpolniti zadnji cilj za preusmeritev biorazgradljivih komunalnih odpadkov z odlagališč do 16. julija 2016. Navedeni cilj se v skladu s členom 5(2) do 16. julija 2014 ponovno pregleda za njegovo potrditev ali spremembo, da se zagotovi visoka stopnja varstva okolja in ob upoštevanju praktičnih izkušenj, ki jih imajo države članice pri uresničevanju prvih dveh ciljev.

Člen 6(1) Direktive 94/62/ES določa ciljne deleže za predelavo in recikliranje odpadne embalaže, ki se v skladu s členom 6(5) določijo vsakih pet let na podlagi praktičnih izkušenj, pridobljenih v državah članicah, ter ugotovitev znanstvenih raziskav in metod vrednotenja, kot sta ocena življenjskega cikla ter analiza stroškov in koristi.

3.3 Načelo subsidiarnosti in sorazmernosti

Predlogi so v skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Omejeni so na spremembo zgoraj navedenih direktiv z zagotovitvijo okvira, ki določa skupne cilje, hkrati pa državam članicam omogoča, da same odločajo o konkretnih izvedbenih metodah.

3.4 Obrazložitveni dokumenti

Komisija meni, da so dokumenti, ki pojasnjujejo ukrepe držav članic za prenos direktiv v nacionalno zakonodajo, potrebni za izboljšanje kakovosti informacij o prenosu direktiv.

Zakonodaja o odpadkih se v zakonodajo držav članic pogosto prenese zelo decentralizirano, kar glede na upravno strukturo posamezne države članice vključuje prenos na regionalni ali lokalni ravni in v številne pravne akte. Zato se lahko zgodi, da mora država članica pri prenosu spremenjenih direktiv spremeniti veliko različnih zakonodajnih aktov na nacionalni, regionalni in lokalni ravni.

Predlogi za spremembe se navezujejo na šest različnih direktiv o odpadkih in vplivajo na večje število pravno zavezujočih obveznosti, vključno s celotno spremembo ciljev iz

Direktive 2008/98/ES, Direktive 1999/31/ES in Direktive 94/62/ES ter poenostavitvijo Direktive 2000/53/ES, Direktive 2006/66/ES in Direktive 2012/19/EU. To je zapleten pregled zakonodaje o odpadkih, ki lahko vpliva na številne dele nacionalne zakonodaje.

Spremenjeni cilji za ravnanje z odpadki iz spremenjenih direktiv so medsebojno povezani ter bi jih bilo treba previdno prenesti v nacionalno zakonodajo in pozneje vključiti v nacionalne sisteme ravnanja z odpadki.

Predlagane določbe bodo vplivale na veliko različnih zasebnih in javnih deležnikov v državah članicah ter bodo imele pomemben učinek na prihodnje naložbe v infrastrukturo za ravnanje z odpadki. Popoln in pravilen prenos nove zakonodaje je nujen za zagotovitev, da bodo doseženi cilji iz teh direktiv (tj. varovanje zdravja ljudi in okolja, večja učinkovitost rabe virov, zagotovitev delovanja notranjega trga ter preprečitev trgovinskih ovir in omejevanja konkurence v EU).

Zahteva po predložitvi obrazložitvenih dokumentov lahko pomeni dodatno upravno breme za nekatere države članice. Vendar so ti dokumenti potrebni za učinkovito preverjanje popolnega in pravilnega prenosa, ki je iz zgoraj navedenih razlogov bistvenega pomena, poleg tega pa ni nobenega manj obremenilnega ukrepa za učinkovito preverjanje. Obrazložitveni dokumenti lahko tudi znatno prispevajo k zmanjšanju upravnega bremena Komisije pri spremljanju skladnosti; brez njih bi bili za spremljanje metod prenosa v vseh državah članicah potrebni precejšnji viri in številni stiki z nacionalnimi organi.

Glede na zgoraj navedena dejstva je ustrezno od držav članic zahtevati, naj k svojim uradnim obvestilom o ukrepih za prenos priložijo enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med določbami direktiv o spremembi zakonodaje EU o odpadkih in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos.

3.5 Delegirana in izvedbena pooblastila Komisije

Delegirana in izvedbena pooblastila Komisije so skupaj z ustreznimi postopki za sprejetje teh aktov opredeljena v odstavkih 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21 in 22 člena 1 predloga v zvezi z Direktivo 2008/98/ES, odstavkih 4, 6, 7, 9 in 10 člena 1 predloga v zvezi z Direktivo 94/62/ES, odstavkih 6 in 7 člena 1 predloga v zvezi z Direktivo 1999/31/ES ter spremembah, predlaganih v členih 1 in 3 predloga v zvezi z direktivama 2000/53/ES in 2012/19/EU.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlogi ne bodo vplivali na proračun Evropske unije, zato jim ni priložena ocena finančnih posledic, predvidena v členu 31 finančne uredbe (Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002).

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 1999/31/ES o odlaganju odpadkov na odlagališčih

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹²,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹³,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ravnanje z odpadki v Uniji bi bilo treba izboljšati zaradi varstva, ohranjanja in izboljšanja kakovosti okolja, varovanja zdravja ljudi, skrbne in preudarne rabe naravnih virov ter spodbujanja bolj krožnega gospodarstva.
- (2) Cilje iz Direktive Sveta 1999/31/ES¹⁴ glede določitve omejitev za odlaganje odpadkov na odlagališča bi bilo treba spremeniti, da bi bolje odražali prizadevanje Unije za prehod na bolj krožno gospodarstvo in za napredek pri izvajanju pobude za surovine¹⁵, tako da se zmanjša odlaganje odpadkov na odlagališča za nenevarne odpadke.
- (3) Za zagotovitev, da so cilji določeni na podlagi razpoložljivih podatkov, in da bi se omogočilo ustrezno spremljanje, bi morali biti komunalni odpadki jasno opredeljeni v skladu z opredelitvami, ki jih v statistične namene uporabljata Eurostat in Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj, na podlagi katerih države članice svoje podatke sporočajo že leta.
- (4) Da bi se zagotovila večja skladnost zakonodaje o odpadkih, bi bilo treba opredelitve iz Direktive 1999/31/ES uskladiti z opredelitvami iz Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶.
- (5) Z dodatnim omejevanjem odlaganja odpadkov na odlagališča bi bile dosežene jasne okoljske, gospodarske in družbene koristi, pri čemer je treba začeti s tokovi odpadkov, ki se zbirajo ločeno (npr. plastika, kovine, steklo, papir, biološki odpadki). Pri izvajanju teh omejitev odlaganja na odlagališča bi bilo treba upoštevati tehnično,

¹² UL C, , str. .

¹³ UL C, , str. .

¹⁴ Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L 182, 16.7.1999, str. 1).

¹⁵ COM(2008) 699 in COM(2014) 297.

¹⁶ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

okoljsko in ekonomsko izvedljivost recikliranja ali druge predelave ostankov ločeno zbranih odpadkov.

- (6) Velik delež komunalnih odpadkov je biorazgradljiv. Odlaganje neobdelanih biorazgradljivih odpadkov ima znatne negativne vplive na okolje v smislu emisij toplogrednih plinov ter onesnaževanja površinskih vod, podtalnice, tal in zraka. Čeprav Direktiva 1999/31/ES že določa cilje za preusmeritev biorazgradljivih odpadkov, je primerno sprejeti nadaljnje omejitve odlaganja biorazgradljivih odpadkov na odlagališča, tako da se prepove takšno odlaganje tistih biorazgradljivih odpadkov, ki so bili zbrani ločeno v skladu s členom 22 Direktive 2008/98/ES.
- (7) Številne države članice še niso povsem razvile potrebne infrastrukture za ravnanje z odpadki. Določitev ciljev zmanjšanja odlaganja odpadkov na odlagališča bo nadalje olajšala ločeno zbiranje, sortiranje in recikliranje odpadkov ter pripomogla k preprečevanju, da bi materiali, ki bi jih bilo morda mogoče reciklirati, ostali izgubljeni na dnu hierarhije ravnanja z odpadki.
- (8) Postopno zmanjševanje odlaganja odpadkov na odlagališča je potrebno, da se preprečijo škodljivi vplivi na zdravje ljudi in okolje ter da se zagotovi, da se odpadni materiali z ekonomsko vrednostjo s pravilnim ravnanjem in v skladu s hierarhijo ravnanja v vse večjem obsegu in učinkovito predelajo. S tem zmanjšanjem bi se lahko preprečilo tudi razvijanje presežnih zmogljivosti objektov in naprav za obdelavo ostankov odpadkov, na primer z energijsko predelavo ali nizkointenzivno mehansko-biološko obdelavo neobdelanih komunalnih odpadkov, ki bi sicer lahko otežile doseganje dolgoročnih ciljev Unije na področju priprave za ponovno uporabo in recikliranje komunalnih odpadkov, kot so določeni v členu 11 Direktive 2008/98/ES. Iz enakega razloga in z namenom preprečevanja škodljivih vplivov na zdravje ljudi in okolje bi morale države članice sprejeti vse potrebne ukrepe, da zagotovijo, da se na odlagališča odlagajo samo obdelani odpadki, hkrati pa izpolnjevanje te zahteve ne bi smelo ustvarjati presežkov zmogljivosti za obdelavo ostankov komunalnih odpadkov. Da bi se zagotovila usklajenost ciljev iz člena 11 Direktive 2008/98/ES in cilja zmanjšanja odlaganja odpadkov na odlagališča iz člena 5 te direktive ter da bi se zagotovilo usklajeno načrtovanje infrastrukture in naložb, potrebnih za doseg navedenih ciljev, bi morale tiste države članice, ki lahko dobijo na voljo več časa za doseg ciljev recikliranja komunalnih odpadkov, dobiti več časa tudi za doseg cilja zmanjšanja odlaganja odpadkov na odlagališča do leta 2030, kot je določen v tej direktivi.
- (9) Da se zagotovi boljše, pravočasno in enotnejše izvajanje te direktive ter ugotovijo težave pri izvajanju, bi bilo treba vzpostaviti sistem zgodnjega opozarjanja za odkrivanje pomanjkljivosti in ukrepanje pred iztekom rokov za izpolnjevanje ciljev.
- (10) Poročila o izvajanju, ki jih države članice pripravijo vsaka tri leta, se niso izkazala kot učinkovito orodje za preverjanje skladnosti in zagotavljanje pravilnega izvajanja, temveč so ustvarila nepotrebno upravno breme. Zato je ustrezno razveljaviti določbe, ki državam članicam nalagajo, da pripravijo ta poročila, in za potrebe nadzora skladnosti uporabiti izključno tiste statistične podatke, ki jih države članice vsako leto sporočijo Komisiji.
- (11) Statistični podatki, ki jih predložijo države članice, so za Komisijo bistveni element za oceno skladnosti vseh držav članic z zakonodajo o odpadkih. Kakovost, zanesljivost in primerljivost statističnih podatkov bi bilo treba izboljšati z uvedbo enotne vstopne točke za vse podatke o odpadkih, črtanjem zastarelih zahtev za poročanje, primerjalno analizo nacionalnih metodologij za poročanje in uvedbo poročil o preverjanju

kakovosti podatkov. Zanesljivo sporočanje statističnih podatkov v zvezi z ravnanjem z odpadki je ključno za učinkovito izvajanje in zagotavljanje primerljivosti podatkov med državami članicami. Zato bi bilo treba od držav članic zahtevati, da pri pripravi poročil o izpolnjevanju ciljev iz Direktive 1999/31/ES uporabljajo najnovejšo metodologijo, ki jo razvijejo Komisija in nacionalni statistični uradi držav članic.

- (12) Za dopolnjevanje ali spreminjanje Direktive 1999/31/ES, zlasti z namenom prilagoditve njenih prilog tehničnemu in znanstvenemu napredku, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe sprejme akte v zvezi s členom 16. Zlasti je pomembno, da Komisija pri pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti Evropskemu parlamentu in Svetu predloženi sočasno, pravočasno in na ustrezen način. Spremembe prilog bi morale biti mogoče le v skladu z načeli, določenimi v prilogah k tej direktivi. Zato bi Komisija v zvezi s Prilogo II morala upoštevati splošna načela in postopke za analiziranje ter merila za prevzem odpadkov, kot so določeni v Prilogi II. Poleg tega bi bilo treba določiti posebna merila in testne metode ter z njimi povezane mejne vrednosti za vsak posamezni razred odlagališč, po potrebi pa tudi za posebne vrste odlagališč v vsakem posameznem razredu, vključno s podzemnimi skladišči. Predloge za standardizacijo metod nadziranja, vzorčenja in analiziranja v zvezi s prilogami bi Komisija, kjer je ustrezno, morala preučiti za sprejem v dveh letih po začetku veljavnosti te direktive.
- (13) Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje Direktive 1999/31/ES, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s členom 3(3), točko 3.5 Priloge I in točko 5 Priloge II. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷.
- (14) Direktivo 1999/31/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (15) Države članice so se v skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih¹⁸ zavezale, da bodo v upravičenih primerih uradnemu obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takšnih dokumentov v zvezi s to direktivo upravičena.
- (16) Ker države članice ne morejo ustrezno izpolniti ciljev iz te direktive, tj. izboljšati ravnanje z odpadki v Uniji ter tako prispevati k varstvu, ohranjanju in izboljšanju kakovosti okolja ter preudarni in racionalni uporabi naravnih virov, temveč jih je mogoče zaradi obsega ali učinkov ukrepov bolje izpolniti na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Ta direktiva v skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ne presega tega, kar je potrebno za izpolnjevanje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

¹⁷ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

¹⁸ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

Člen 1

Spremembe

Direktiva 1999/31/ES se spremeni:

(1) Člen 2 se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) uporabljajo se opredelitve pojmov „odpadek“, „komunalni odpadki“, „nevaren odpadki“, „povzročitelj odpadkov“, „imetnik odpadkov“, „ravljanje z odpadki“, „ločeno zbiranje“, „predelava“, „recikliranje“ in „odstranjevanje“ iz člena 3 Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(*) Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).“;

(b) točke (b), (c), (d) in (n) se črtajo.

(2) Člen 5 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se črta naslednji stavek:

„Dve leti pred datumom iz odstavka (c) Svet ponovno pregleda zgornji cilj na podlagi poročila Komisije o praktičnih izkušnjah, ki jih imajo države članice pri uresničevanju ciljev, določenih v odstavkih (a) in (b). Če je to primerno, je poročilu priložen predlog za potrditev ali spremembo tega cilja, da se zagotovi visoka stopnja varstva okolja.“;

(b) v odstavku 3 se doda naslednja točka (f):

„(f) odpadki, ki so bili zbrani ločeno v skladu s členoma 11(1) in 22 Direktive 2008/98/ES.“;

(c) dodajo se naslednji odstavki 5, 6 in 7:

„5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se do leta 2030 količina odloženih komunalnih odpadkov zmanjša na 10 % skupne količine proizvedenih komunalnih odpadkov

6. Estoniji, Grčiji, Hrvaški, Latviji, Malti, Romuniji in Slovaški se lahko da na voljo dodatnih pet let za uresničitev cilja iz odstavka 5. Država članica obvesti Komisijo o svoji nameri o uporabi te določbe najpozneje 24 mesecev pred iztekom roka iz odstavka 5. V primeru podaljšanja roka država članica sprejme potrebne ukrepe za zmanjšanje količine odloženih komunalnih odpadkov na 20 % skupne količine proizvedenih komunalnih odpadkov do leta 2030.

Obvestilu mora biti priložen načrt izvajanja, v katerem so predstavljeni ukrepi, potrebni za zagotovitev skladnosti s cilji do novega roka. Ta načrt mora vsebovati tudi podroben časovni načrt izvajanja predlaganih ukrepov in oceno njihovega pričakovanega učinka.

7. Komisija najpozneje do 31. decembra 2024 pregleda cilj iz odstavka 5, da po potrebi zastavi strožje cilje in uvede omejitve za odlaganje nenevarnih odpadkov, ki niso komunalni odpadki, na odlagališča. V ta namen se poročilo Komisije, po potrebi skupaj s predlogom, pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.“.

(3) Vstavi se naslednji člen 5a:

„Člen 5a

Poročilo zgodnjega opozarjanja

1. Komisija v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje pripravi poročilo o napredku pri doseganju ciljev iz člena 5(5) in (6), in sicer najpozneje tri leta pred iztekom posameznega roka iz navedenih določb.

2. Poročila iz odstavka 1 vključujejo:

- (a) oceno v zvezi z izpolnjevanjem ciljev za vsako državo članico;
- (b) seznam držav članic, pri katerih obstaja tveganje, da ne bodo pravočasno izpolnile navedenih ciljev, ki se mu priložijo ustrezna priporočila za zadevne države članice.“.

(4) V členu 6(a) se doda naslednji stavek:

„Države članice zagotovijo, da ukrepi, sprejeti v skladu s to točko, ne ogrožajo doseganja ciljev Direktive 2008/98/ES, zlasti cilja povečanja priprave za ponovno uporabo in recikliranje, kot je določen v členu 11 navedene direktive.“.

(5) Drugi pododstavek člena 11(2) se črta.

(6) Člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

Poročanje

1. Države članice podatke v zvezi z izvajanjem člena 5(2) in (5) Komisiji sporočijo za vsako koledarsko leto. Te podatke sporočijo v elektronski obliki v 18 mesecih po izteku leta poročanja, na katerega se nanašajo zbrani podatki. Podatki se sporočijo v obliki, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 5. Prvo poročanje zajema podatke za obdobje od 1. januarja [vstaviti leto prenosa te direktive + 1 leto] do 31. decembra [vstaviti leto prenosa te direktive + 1 leto].

2. Države članice podatke v zvezi z izvajanjem ciljev, določenih v členu 5(2), sporočijo do 1. januarja 2025.

3. Podatkom, ki jih država članica sporoči v skladu s tem členom, se priloži poročilo o preverjanju kakovosti.

4. Komisija pregleda podatke, sporočene v skladu s tem členom, in objavi poročilo o rezultatih tega pregleda. Poročilo zajema oceno organizacije zbiranja podatkov, virov podatkov in uporabljene metodologije v državah članicah ter popolnosti, zanesljivosti, pravočasnosti poročanja in doslednosti teh podatkov. Ocena lahko vključuje posebna priporočila za izboljšave. Poročilo se pripravi vsaka tri leta.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi obliko za podatke, ki se sporočijo v skladu z odstavkom 1. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 17(2) te direktive.“.

(7) Člen 16 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 16

Sprememba prilog

Komisija je pooblaščen, da v skladu s členom 17a sprejme delegirane akte za prilagajanje prilog znanstvenemu in tehničnemu napredku.“.

(8) Člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 39 Direktive 2008/98/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“.

(9) Vstavi se naslednji člen 17a:

„Člen 17a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se na Komisijo prenese v skladu s pogoji iz tega člena.
2. Pooblastila za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 16 se na Komisijo prenesejo za nedoločen čas od [vstaviti datum začetka veljavnosti te direktive].
3. Evropski parlament ali Svet lahko pooblastila iz člena 16 kadar koli prekličeta. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastil iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njem določen. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 16, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet delegiranemu aktu ne nasprotujeta v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta Evropski parlament in Svet pred iztekom tega roka Komisijo obvestila, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“.

(10) Prvi pododstavek točke 2 Priloge III se črta.

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [vstaviti datum osemnajst mesecev po začetku veljavnosti te direktive]. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.
Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske Unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik